

Sygn. akt IV KO 26/21

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 14 kwietnia 2021 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w O.
z dnia 2 marca 2021 r. (sygn. akt II K (...)),
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę prowadzoną w Sądzie Rejonowym w O. pod
sygnaturą akt II K (...), do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w C.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Rejonowego w O. z dnia 2 marca 2021 r. (sygn. akt II K (...)) zwrócono się do Sądu Najwyższego w trybie art. 37 k.p.k. o przekazanie sprawy przeciwko L. K. innemu sądowi równorzędnemu. Uzasadnieniem wniosku jest okoliczność, że pokrzywdzonymi przestępstwami zarzucanymi oskarżonemu są trzech sędziowie Sądu Rejonowego w O., który jako jednostka liczy jedynie kilkunastu sędziów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

"Dobro wymiaru sprawiedliwości" uzasadnia odstępstwo od zasad właściwości miejscowej sądu i pozwala stosownie do treści art. 37 k.p.k. przekazać sprawę do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi wówczas, kiedy w sprawie zaistnieją tego rodzaju okoliczności, które mogą wpływać na swobodę orzekania sądu miejscowo właściwego, lub tylko powodować w odbiorze społecznym - nawet

mylne - przekonanie o niezdolności tego sądu do obiektywnego i rzetelnego rozpoznania sprawy.

Tego rodzaju uwarunkowania wystąpiły w niniejszej sprawie, biorąc pod uwagę stanowiska i funkcje osób, do których odnosi się sprawa. Nie ulega wątpliwości, że taka konfiguracja zawodowych powiązań z sądem miejscowo właściwym, powoduje, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga by sprawę rozpoznał inny równorzędny sąd. Zapewni to, bowiem możliwość przeprowadzenia postępowania w sposób wolny od podejrzeń, co do braku bezstronności sędziów orzekających w sądzie właściwym miejscowo. Ugruntuje też u jego obserwatorów przekonanie o tym, że wymiar sprawiedliwości realizuje swoje konstytucyjne funkcje w sposób prawidłowy i w pełni niezawisły (por. postanowienie SN z dnia 14 lipca 2010 r., sygn. akt V KO 66/10).

Z tych też względów, postanowiono jak wyżej.